

4. neděle postní - 2. *neděle beze mše svaté*

Posíláme Vám druhou nabídku na modlitbu v rodině s jednou novinkou, kterou najdete v textu modrým písmem: je to průvodce, který nás může přivést k účasti na mši s novým povědomím.

Budte posly této nabídky setkání s Pánem.

V laskavém objetí v Pánu

*Diego s Martou
Sekretariát Progetto misterogrande*

Poselství dona Bonettiho:

"Drazí přátelé, jsem rád, že Vám mohu poslat text pro domácí liturgii 4. postní neděle. Toto putování k Velikonocům jsme pozváni žít uprostřed potíží.

A právě díky této situaci jdeme znovuobjevit vzácný poklad - to, že jsme domácí církví. To znamená, že Ježíš je přítomen ve vašem domě - ve vašich příbytcích mocí svátosti manželství. A abyste mohli prožívat sdílení víry, poslech Jeho slova proživejte intenzivně tento vzácný moment, a snažte se být také nositeli této iniciativy přes prostředky, které máte k dispozici.

Řekněte o tomto textu a pošlete ho i jiným rodinám, osobám, aby se mohli radovat z toho, že být doma neznamená pouze utrpení, ale že to dokonce může být i příležitost setkat se s Pánem. Ať vás Duch Svatý zahálí do svého světla a do své síly."

Don Renzo Bonetti

Neděle 22.3. 2020
4. postní neděle - A
Liturgie domácí církve

Rodina, manželé, nebo osoby, které jsou přítomny doma, sedí kolem jídelního stolu - kde každodenně spolu jedí. Tento stůl odkazuje na oltář, eucharistický stůl pro Rodinu Božích synů a dcer. Může se na něj položit svíce, Písmo svaté, a obraz Svaté rodiny, ale i nějaký jiný posvátný obraz, který je v rodině oblíbený. Nejmenší dítě zapálí svíci, jejíž světlo je znamením přítomného Ježíše mezi manžely spojenými svátostí manželství (AL 315). Také pro každého dalšího, kdo se zde setkává, je Ježíš přítomen silou Svěho Slova: "tam, kde jsou dva nebo tři sjednoceni v mém jménu, tam jsem i já mezi nimi" (srov. Mt 18,20). Tuto modlitbu vede otec nebo matka, ale všichni, malí i velcí jsou zapojeni do přípravy stolu, čtení, tak aby to bylo pěkně připraveno ještě předtím, než se začne s modlitbou. Pokud je v rodině zvykem zpívat společně, může se zazpívat i nějaká vhodná píseň na začátek na oslavu Pána.

***

V (vedoucí): Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.

S (společenství): Amen.

V: Vesel se, Jeruzaléme! Jásejte nad ním všichni, kdo ho milujete.

S: Zajásejte, neboť váš zármutek se promění v radost a budete nasyceni ze zdroje útěchy. (Iz 66,10-11)

V: Požehnaný jsi, Otče, neboť Ty zplodíš život!

S: Věčná je pro nás Tvá láska!

V: Požehnaný jsi, Synu, který nás nenecháš samotné na pouti.

S: Věčná je pro nás Tvá láska!

V: Požehnaný jsi, Duchu Svatý, protože obnovuješ tvář země.

S: Věčná je pro nás Tvá láska!

Antifona: Zachraň nás, Pane Bože náš.

Chvalozpěv Dan 3, 52-57

(Může se recitovat na dva hlasy - střídavě)

Požehnaný jsi, Pane, Bože našich otců, *
hodný chvály a vyvýšený navěky.

Požehnané je tvé jméno, slavné a svaté, *
hodné chvály a vyvýšené nad všechny věky.

Požehnaný jsi v chrámu své svaté slávy, *
hoden chvály a slávy nad všechny věky.

Požehnaný jsi na trůnu svého království, *
hoden chvály a vyvýšený nad všechny věky.

Požehnaný jsi, co pronikáš pohledem propasti, a trůníš nad cheruby, *
hoden chvály a vyvýšený navěky.

Požehnaný jsi na nebeské obloze; *
hoden chvály a slávy navěky.

Velebte Pána, všechny jeho díla; *
chvalte a oslavujte ho navěky.

Antifona: Zachraň nás, Pane Bože náš.

V: Pane, spolu Tě chceme prosit o odpuštění pro všechny situace, když jsme si v naší rodině neuvědomovali Tvou přítomnost. Zahrň nás svým milosrdenstvím a pohlédni ve své shovívavosti na naše nedostatky. *(Chvilka ticha).*

Nyní si podejme ruce, a pokud se něco mezi námi stalo, co nás rozdělilo nebo zranilo, poprosme si vzájemně o odpuštění.

Kdo chce, může v jednoduchosti poprosit druhé o odpuštění.

V: Jako znamení naší vůle ke smíření si podejme ruce, nebo se obejměme.

V: Otče, shlédni s dobrotou na naši rodinu sjednocenou jménem Tvého Syna Ježíše a učiň, abychom tento týden s pomocí Tvého Ducha, žili v harmonii s Tebou, mezi sebou a se všemi.

S: Amen.

V: Pomoz nám pozorně poslouchat Slovo, kterým se Ježíš obrací na každého z nás.

Slova svatého evangelia podle Jana.

(kratší text: Jn 9, 1.6-9.13-17.34-38)

Ježíš uviděl cestou člověka, který byl od narození slepý. Plivl na zem, udělal ze sliny bláto, potřel mu tím blátem oči a řekl mu: "Jdi se umýt v rybníku Siloe" - to slovo znamená "Poslaný". Šel tam tedy, umyl se, a když se vrátil, viděl.

Sousedé a ti, kteří ho dříve vídali žebrat, se ptali: "Není to ten, který tu sedával a žebral?"

Jedni tvrdili: "Je to on."

Jiní říkali: "Není, ale je mu podobný."

On řekl: "Jsem to já."

Přivedli toho bývalého slepce k farizeům. Ten den, kdy Ježíš udělal bláto a otevřel mu oči, byla zrovna sobota. Také farizeové se ho znovu vyptávali, jak nabyl zraku. On jim odpověděl: "Přiložil mi na oči bláto, umyl jsem se a vidím."

Někteří farizeové říkali: "Ten člověk není od Boha, protože nezachovává sobotu." Jiní ale namítali: "Jak by mohl hříšný člověk dělat taková znamení!" A nemohli se dohodnout.

Znovu se tedy zeptali toho slepého: "Co ty o něm říkáš, když ti otevřel oči?" On odpověděl: "Je to prorok."

Řekli mu: "V hříších ses celý narodil - a ty nás chceš poučovat?" A vyhnali ho.

Ježíš se dověděl, že ho vyhnali; vyhledal ho a řekl mu: "Věříš v Syna člověka?"

Odpověděl: "A kdo je to, pane, abych v něho uvěřil?" Ježíš mu řekl: "Viděls ho: je to ten, kdo s tebou mluví."

On na to řekl: "Věřím, Pane!" a padl před ním na kolena.

V. Slyšeli jsme slovo Boží.

S. Chvála tobě, Kriste.

(V): **Komentář k evangeliu** (*Ermes Ronchi*)

Dnešní hlavní postavou je poslední člověk města, slepý žebrák, jeden z takových, co nemají nic. Ježíš se u něj zastaví. První Ježíšův pohled na člověka vždy spočine na jeho utrpení; nesoudí, ale přiblíží se.

Lidé, kteří dříve znali slepého, ho po setkání s Ježíšem více nepoznávali: "Je to on, ... ne, jen se na něj podobá."

Co se změnilo? Určitě ne jeho vnější fyziognomie (zjev). Když potkáš Ježíše, stáváš se jinou osobou. Změní se to, po čem toužíš, získáš nový pohled na život, na osoby a na svět. Vidíš dokonale, dále, otevřou se oči srdce.

Potom ho zavedli k farizeům.

Ze zázračně uzdraveného se stal vyšetřovaný. Totiž podruhé se stalo, že Ježíš uzdravoval v sobotu. V sobotu se to nesmí (pro Židy), protože se tímto přestupují nejsvětější předpisy. Je tu etický a teologický problém, který lidé neumí vyřešit a proto ho přivádějí ke strážcům učení, k farizeům. A oni, co udělají? Nevidí člověka, vidí morální a náboženský problém.

Náboženská instituce farizeů se nezabývá dobrem člověka, protože pro ně je jediným kritériem pro posouzení, zda se zachovává zákon. (Toto hrozí každé náboženské instituci.)

Z tohoto plyne obrovský smutek. Pro ochranu zákona popírají život. Vědí všechno o zákoně, ale neznají člověka. Nejrady by chtěli, aby se vrátil slepý a souhlasil s nimi (a dal jim za pravdu).

Drama, které se završuje na tom místě evangelia a také v tolika našich společenstvích a komunitách je v praxi tato: Bůh života a Bůh náboženství není tentýž, jsou to dva rozdílní a tito dva se nedokážou a nemohou sjednotit. Tedy učení je odděleno od zkušenosti života.

Ale slepý se stal svobodným, stal se silným, trápí a namáhá hlavy moudrým: "Vy mluvíte a mluvíte, zatímco já vidím". A nám připomíná, že pokud nějaká zkušenost komunikuje život, je dobrá a požehnaná, protože Nejvyšším Božím zákonem je, aby člověk žil.

"Narodil ses v hříších a ty nás chceš poučovat?"

A i učedníci se ptají, "Kdo zhřešil? On, nebo jeho rodiče?" Ježíš nesouhlasí: "Nezhřešil ani on a ani jeho rodiče." Hned se vzdálí od jejich názoru, který nás oslepí, mění starou mentalitu: hřích není osou,

kolem které se točí Bůh a svět, není příčinou a původem zla. Bůh bojuje s tebou proti zlu, On je mnohým slitováním, budoucností, živou rukou, která se dotýká a otevírá srdce, láskou, která znovu rozjždí život, který upřednostňuje štěstí svých synů a dcer před poslušností. Farizej opakuje: "Chvála Bohu, příkaz je dodržen!" Platí však opak - "Sláva Bohu, žebrák vstává, člověk se vrací šťastný, že vidí. Jeho pohled je zářivý, vzdává díky během všech sobot!"

Píseň: k Duchu Svatému...

Prosby:

V: Tato 4. postní neděle je nedělí radosti. Slavnost Velikonoc se blíží. Naší radostí je, že jsme tady s otevřenou náručí, abychom Tě mohli přijmout Ježíši - ve Tvém slově a ve společenství mezi námi. Důvěřujeme Ti Ježíši, i kdyby kolem nás byla ještě tma, neboť Ty jsi světlo, které rozboří tmy.

1. Když vidíme, že některé nezajímají osoby, ale případy, čísla; - Dej nám radost z víry, že Ty vidíš každého člověka a u každého z nás se zastavíš, neobcházíš nás a neodsuzuješ nás.
2. Když si myslíme, že na prvním místě jsou spravedliví, "kteří nemají hříchy" - Dej nám radost z toho, že můžeme jít hledat "vody z rybníka Siloe", protože Tvůj Duch nás osvobozuje zpod převahy přikázání, abychom mohli přijmout milost tvé přítomnosti mezi námi.
3. Když si myslíme, že víme všechno, ale jsme analfabeti v lásce - Dej nám radost z toho, že se nás dotýkáš, jak ses tehdy dotkl slepého, abychom Tě mohli vidět v jednoduchých a chudých znameních - v lámání chleba, v dělení se a v přijímání se navzájem.
4. Když se cítíme neschopní a smutní - Dej nám radost z víry, že můžeš udělat zářivým náš pohled i našich bratrů a sester v našich rodinách, komunitách, v naší čtvrti, městě i zemi tak, aby se celý náš národ zapálil Božím světlem.
5. Za všechny zdravotnické pracovníky, za dobrovolníky, kteří trpícím nabídli sebe a to, co dokážou udělat. - Daruj jim a všem

nám srdce otevřené jistotě, že budeme souzeni pouze podle lásky.

***

V: Pojdme se připravovat i na návrat ke slavení nedělní Eucharistie

NEBOŤ TOUŽÍCÍ, toužíme...

V těchto týdnech, ve kterých jsme donuceni nechodit na nedělní mši svatou, už nejeden pocítil, že mu chybí a zatoužil po účasti na ní. Tyto okolnosti, které nás vzdálily od mše svaté, které v nás vzbuzují touhu, nás přivádějí k tomu, abychom uvažovali o jedné jisté a jasné pravdě:

"Existuje Někdo, kdo toužil a touží po nás stále."

Je to Bůh, který tě poznal dříve, než Tě utvořil v matčině lůně. (Jer 1,5)

Je to Ježíš, ve kterém jsme požehnaní veškerým duchovním požehnáním (Ef 1,3).

Je to Ježíš, který se svěří malé skupince učedníků při Poslední večeři a řekne jim: "Tak moc jsem toužil..." (Lk 22,15)

Ano, dnes se tak jako tehdy, touží darovat celý - ve svém těle každému z nás. Jeho touha darovat se mně a každému z nás je nekonečně větší než je moje touha.

Toužíme se s ním setkat v Eucharistii, ve Slově, ale teď víme, že to je pouze hledání odpovědi na Jeho touhu, na touhu Toho, který nás miloval dříve, než jsme ho my znali.

V: I když nemůžeme přijmout svaté přijímání svátostně v proměněné Hostii, můžeme alespoň vyjádřit naši touhu po sjednocení s Ježíšem a přijmout ho do našeho srdce skrze duchovní přijímání:

S: Ježíši, věřím, že si opravdu přítomen ve Svátosti oltářní.

Miluji Tě nadevše a toužím po tobě ve své duši.

Jelikož Tě teď nemohu přijmout svátostně,
přijď alespoň duchovně do mého srdce.

(Zde udělejme na chvílku přestávku, abychom se sjednotili s Ježíšem)

Právě jsi přišel, objímám Tě a celý se s Tebou spojuji, nikdy nedovol, abych se odloučil od Tebe.

V: A nyní sjednoceni s Ježíšem vyjádřeme to, že jsme velká Rodina - protože jsme všichni děti jednoho Otce; řekněme spolu:

S: Otče náš...

Závěr:

Rodiče požehnají děti, tak že jim dají ruce na hlavu, manželé se požehnají vzájemně tak, že přednesou následující požehnání:

(Jméno) Žehnáme / žehnám Tě ve jménu Otce i Syna i Duchu Svatého.

Amen.

V: Zakončíme naši modlitbu tím, že se svěříme Marii, Matce Církve, naší rodinu, naši farnost, a celé lidstvo, zvláště ty, kteří se nacházejí v nesnázích a utrpeních:

S: Zdrávas Maria...

Můžete si také zazpívat nějakou píseň k Panně Marii

(Omlouvám se za překlepy a chyby v překladu. Po sobě je těžko nacházím. Vyprošuji vám všem Boží požehnání a sílu do dalších dnů. Bůh je stále s námi! Vždyť i za mraky svítí slunce ☺. P. Pavel.)

A omalovánka pro děti:

